

VERDEN ER FULD AF VEJE / 4

I drømme går jeg rundt et sted med en masse veje. Måske er det i Indien. Jeg leder efter en "matta-sandwich" og passerer et sted, hvor der er en mængde træredskaber til salg. Der er mange stier rundt om - og de fører tilbage i tiden, til tidsperioder, hvor alting var fredeligere. Jeg bliver ved med at finde nye veje. **Verden er fuld af veje.** Der er et vandbassin med græssende dyr omkring. Der er forældre med deres børn. Jeg er i en labyrint, men er ikke bange for at fare vild, jeg kender stedet. Jeg skal bare finde udgangen. Samtidig ankommer et operaselskab med en masse mennesker, der er kommet for at opleve en superstjerne som jeg aldrig har hørt om. En farvestrålende plakat fortæller om det. Jeg er med til prøverne. Det føles berusende og ekstatisk. Det er noget, vi er sammen om, og jeg har lyst til at fotografere, men er bange for, at det vil virke forkert og ødelægge øjeblikket. I døråbningen til en bygning, der ligner en kirke, sidder flere tiggere. En af dem mangler et ben. Ved nabohuset står nogle arbejdere, der venter på at blive lukket ind ad bagindgangen til en restaurant, hvor de arbejder. Restauranten er ikke fin, men hyggelig. Arbejdernes levevilkår er fattige og usle. Det ser meget indisk ud. Længere henne ad gaden passerer jeg et hjørne og befinder mig pludselig i Paris. Jeg træder direkte ind i restauranten fra "Lady & Vagabonden" med ophængt vasketøj under en stjerneklar himmel.

Der var et utroligt velvære over drømmen, en varme som en lykketilstand, man gerne ville blive i, og hvor alt var muligt. Men jeg er stadig nysgerrig, og vil undersøge sammenhænge og finde ud af, hvordan alting hænger sammen. Man finder hele tiden nye veje - og jo, VERDEN ER FULD AF VEJE er faktisk titlen på den kommende festival.

Maleri: Hanne Svennevig.